

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**In Divvm Hiob Brevissima, Iohannis Bvgenhagij Pomerani
Scholia, quibus ueteris tralationis nubila dispelluntur**

Bugenhagen, Johannes

Argentorati

VD16 B 9326

Capvt XXVI. Respondens aute[m] Hiob dixit. Cuius.

urn:nbn:de:hbz:466:1-36500

obliuionē. Dulcedo illius uermes. Esaie ult. Non sit
 in recordatiōe. i. pereat à memoria oīm. Pauit enī ste
 rilē. i. uacua opa secutus est, misericordie in proximū
 oblitus. Sterilē. i. adulterā & quæ nō parit. Viduæ)
 pauperi. In fortitudine sua, per fortitudinē, inuiden
 tia. Et cū steterit) quū adhuc in tuto fuerit. i. non erit
 securus etiā in securitate. Eo, s. loco pœnitentiæ. In
 superbia, id est, contēptu, contēnit. Oculi autē eius
 sunt in uijs illius, id est, diligenter curat ut sequatur
 uiam suam. Oculi, superbia. In uijs illius) in uijs
 proprijs. Hoc modo nō diu durabit superbia. Et po
 nere ante deum uerba mea, s. potest.

Vermis est
 conscien-
 tiarū quæ
 semper a-
 nimam ro-
 dit.

CAPVT XXV.

Respondens autē Baldath Suites, di.

In sublimibus) cœlestibus ubi oīa sunt concordia.
 Militiū. i. angelorū. Sicut in Daniele cap. 7. millia mil
 lium ministrabant ei. Et super quē non surget? Facit
 enim oriri solem suū super bonos et malos. i. quicquid
 est luminis, ē sublimibus eius uenit. Natus de mulie-
 re. Hoc arguit nos omnes immundos esse natos de mu-
 liere. Non splendet, s. in conspectu eius. Etiam sancti
 sunt peccatores in conspectu dei. Putredo, s. qui est.
 Filius hominis) eadem sententia.

Matth. 9.

CAPVT XXVI.

Respondens autē Hiob dixit. Cuius.

D 4 Nunquid

A N N O T A T .

Nunquid imbecillis, s. adiutor es, quæ uis adiuuare?
 quem uis obruere tua sapientia? q. d. non sapis ea quæ
 dei sunt. Sustentas, adiuuas. Brachium, robur eius,
 id est, quid tu laboras pro deo? Prudentiam, Ex he-
 bræo, Potentiam. Spiramentum, id est, spirituum ori-
 ginem, qui fuit ante omnes spiritus, etiã ante spiritum
 tuum, & non solum tuũ. Ecce gigantes, s. qui olim
 erant. Gen. 6. Gemũt sub aquis, diluuiõ submersi, iam
 sunt in inferno. Deus deicit superbos & dei contem-
 ptores. Gigantes) superbi. Perditioni, id est, infer-
 no, id est, nihil opertum corã illo, quippe qui condidit
 omnia. Qui extendit aquilonẽ super uacuum, id est,
 facit flare uentum inanem. Vacuum, aëra. Ut non
 erumpant. Ex hebræo. Ne rumpatur nubes sub illis.

Hoc in
 Baldath
 refert.

Eadem
 sententia.

Qui tenet uultũ solij sui, id est, abscondit se ne uidea-
 tur iudex. Vsq; dum finiãtur lux & id est, quousq;
 hæc durant omnia quæ uidemus, hoc est, donec dura-
 bit mundus. Columnæ cœli, id est, pauet in conspectu
 eius cœlum. Non opus est ut interpretemur angelos,
 nec columnæ terræ, homines. Ad nutum eius. Ex he-
 bræo, Ad increpationẽ. Congregata sunt, id est, mo-
 ta. Et obstetricante) producente manu eius. Edu-
 ctus est, s. ex utero matris, id est, nihilo. Tortuosus.
 Ex hebræo, Fugax. Quod ad ingenij naturã declarã-
 dam attinet. Deus creauit omnia, etiam quæ pessima
 iudicamus, ut serpẽtes. Recte hic diabolũ intelligis, qui
 tortuosus

tortuosus, quia insidiarum cuniculis nos aggreditur. Ipse enim uertit se in angelum lucis. Et fugax, quia lubricus, tencri non uult & deprehendi. Ex parte, id est, parum. Viarum eius, id est, operū dei. Sermonis eius, id est, de eo. Quis poterit) Ecce ista pauca quæ dixi, horrenda sunt & incomprehensibilia. Quis poterit eum audire, ubi iudicio suo intonuerit? Tonitruum, id est, uerbum iudicij maiestatis eius.

C A P V T XXVII.

Addidit quoque Hiob assumens para-

Parabolam, id est, prudentem sermonem Sicut parabole Solomonis sapienter dicta dicuntur. Viuit deus) Iurantis est in sacris literis, id est, per deum uiuentem. Sic solebāt iurare contra deos Gentium, idola mortua. Quis abstulit iudicium meum) qui iam non reputat pro me. Et omnipotens) per omnipotentem, uiuit omnipotens. Animam meam, id est, me. Spiritus dei, id est, uita à deo data. Vel proprius spiritus dei qui est in spiritualibus. Hoc est, donec uiuam & aliquid intelligentiæ à deo mihi supererit, non dabo uobis id quod cōtenditis. Hoc non debemus dare aduersarijs, ut donemus eis aliquid contra conscientiam nostram. Nec lingua mea) De hoc dixi cap. 3. Donec deficiam) moriar. Cor meum, id est, conscientia mea. Aduersarius meus, scilicet. Sic aduersarius meus qualem me facere

D 5 uult